

Világosság

A Romániai Magyar Népi Szövetség napilapja

KOLOZSVAR, 1950. augusztus 26. szombat. ÁRA 4 LEJ VII. ÉVFOLYAM, 197. SZÁM

AUGUSZTUS 23-án

80 ezer dolgozó harci lelkesedéssel tüntetett Sztálin elvtárs és a béke mellett Kolozsváron

KOLOZSVAR. — Diszbe öltözött a város. Az épületeken, villanyoszlopokon, száguldó gépkocsikon vörös zászlókat lenget a szél. A házakat, üzletek kirakatait, ablakokat képek s a dolgozó emberek békevágyát kifejező feliratok díszítik. Augusztus 23-át, a fasiszta elnyomásból való felszabadulásunk hatodik évfordulóját ünnepelik Kolozsvár dolgozói.

Már a kora reggeli órákban megelevenedik a város. A fellobogozott, ünnepi diszbe öltözött hársorok között megindul az emberáradat. A külvárosi negyedekekből özönlenek a dolgozók a központ felé, az üzemek felé, a gyülekezőhelyekre. Kilenc óra után pár perccel vörös zászlóer-

dők, békét hirdető táblák alatt, munkásindulókat énekelve a Mihai Viteazul-téren egybegyűjt több mint 80 ezer dolgozó. A zenekarok az emelvény körül helyezkednek el. 10 órakor a vegyes-zenekar a RNK himnuszát, majd a szovjet himnuszát játssza. A dolgozók ajkairól felcsendül az ének. Majd békejelszavakat zúg a tömeg, lelkes tüntetéssel, tapsviharral éltetik a felszabadító dicsőséges Szovjet Hadsereget, országunk nagy barátját és a béke szilárd bástyáját, a Szovjetuniót, az egész világ dolgozóinak lángeszű tanítómesterét, Sztálin elvtársat, a Román Munkáspártot.

népe forradalmi vívmányainak ismertetése során Antal elvtárs rávilágított arra, hogy a Párt következetes harcot vívott a nemzeti kérdés marxista-leninista szellemében való megoldásáért, s e harc nyomán létrejöttek a feltételek arra, hogy a BNK dolgozói nemzeti különbségre való tekintet nélkül testvérekké váljanak. Országunknak a felszabadulás utáni hatalmas arányú fejlődéséről való megemlékezés után Antal István elvtárs rámutatott arra, hogy augusztus 23. megünneplése alkalmul szol-

(Folytatása a 3. oldalon)

Ünnepi beszédek

A Mihai Viteazul-téren készített emelvényen a Román Munkáspárt kolozsmegei bizottságának tagjai, a megyei és városi ideiglenes bizottság elnökei, titkárai és katonatisztek jelennek meg. A nagy népgyűlés viharos taps közepette Horea Marian elvtárs, a kolozsmegei ideiglenes bizottság elnöke nyitja meg. Utána Mitoseru Emánuel, a Román Munkáspárt kolozsmegei bizottságának első titkára emelkedik szólásra.

Mitoseru elvtárs, a RMP kolozsmegei bizottsága nevében melegen üdvözölte az ünnepségre résztvevőket, a felszabadulásukat ünneplő dolgozókat, majd rámutatott arra, hogy az ország dolgozó népe számára milyen nagy jelentőségű történelmi fordulatot hozott ez a nap. A nagy Sztálin által vezetett dicsőséges Szovjet Hadsereg felszabadító harca nyomán, a munkásosztály élcsapata, a Román Kommunista Párt, ma pedig a Román Munkáspárt vezetésével a dolgozó nép számára megnyitották a fejlődés lehetőségeit, az új, kizsákmányolástól mentes élet, a szocializmus felépítésének feltételeit. A utóbbi hat év Ieforgása alatt a nagy Szovjetunió önzetlen támogatásával, megküzdve a háború okozta nehézségekkel és állandó harcban a nép ellenségeivel, olyan történelmi jelentőségű politikai, gazdasági, szociális és kulturális változtatásokat vittünk véghez, amelyek alapjaiban megváltoztatták államunk egész szerkezetét. A munkásosztály, megszerelve a teljes politikai hatalmat, szövetségben a dolgozó parasztsággal, a RMP vezetésével győzelemről győzelemre halad a kizsákmányoló osztályok maradványai ellen vívott elszánt harcban.

Az ország gazdaságának alapjai az államosítás folytán az egész nép javává váltak. A múltévi állami terv teljesítése és teljesítésének folytatása az 1950. évi állami terv eddigi eredményei bizonyítják a dolgozóknak a munkához való új magatartását. Lelekes résztvevők a szocialista versenyekben lehetővé teszik ezévi állami tervünk teljesítését és teljesítésének folytatását, valamint első öt éves tervünk feltételeinek megteremtését.

A mezőgazdaság terén dolgo-

zó földműveseink idejében és az eddigiekénél jobban, tudományos agrotechnikai módszerek szerint művelik a földeket. Fialat kollektív gazdaságaink — mint például a kendilónai „Vörös Traktor”, ahol a keresztvetés alkalmazásával 3200 kiló gabonatermést értek el hektáronként — kiemelkedő példát nyújtanak ezen a téren. E tények nyomán, a dolgozó parasztság egyre nagyobb számban lép a kollektív gazdálkodás útjára.

Ezek után Mitoseru elvtárs minden becsülettel dolgozó legfontosabb kötelességeire mutatott rá: az osztályéberség állandó fokozása az angol-amerikai imperialisták és Tito-féle bérenceik mesterkedéseivel szemben, a dolgozó nép egységének még szorosabbá tétele, a nacionalizmus, sovinizmus vagy antiszemitizmus elleni könyörtelen harc. Az új rajonbeosztás, kollektív gazdaságaink számának növelése, a dolgozók kulturális és életszínvonalának állandó emelése, megannyi alkalom, amelyen keresztül dolgozó népünk megmutatja elszántságát a békéért és a szocializmus felépítéséért folyó harcban.

A Román Munkáspárt vezetésével, a Szovjetunió dicsőséges Kommunista (Bolshevik) Pártjának nyomdokain haladva s a nagy Sztálin segítségével és tanításai nyomán haladjunk új győzelmek felé a szocializmus építése útján, az ember ember által való kizsákmányolása végleges megszüntetéséért — fejezte be előadását Mitoseru elvtárs, majd az ünneplő tömeg lelkes tapsvihara közepette éltette felszabadulásunk évfordulóját, a Román Munkáspártot, a hős koreai népet és a nagy Sztálint.

A következő szónok Antal István, a Román Munkáspárt kolozsmegei bizottságának titkára magyar nyelven méltatta augusztus 23. történelmi jelentőségét.

Ennek a napnak nagy történelmi jelentősége abban áll, hogy országunk dolgozó népe a Szovjetunió segítségével és a RKP vezetésével elsősorban vívta ki története során teljes függetlenségét és nemzeti szuverenitását — mondotta Antal István elvtárs. — Országunk dolgozó

A Román Munkáspárt Központi Vezetősége, a kormány és a külföldi kormányküldöttségek tagjai jelenlétében ünnepelték a bukaresti dolgozók augusztus 23-át

BUKAREST. — Augusztus 23-án, felszabadulásunk hatodik évfordulóján, ünnepi diszbe öltözött a főváros. A kisdíszített házakon nemzeti színű és vörös zászlókat lengetett a szél. Bukarest dolgozói már a kora reggeli órákban elindultak otthonaikból, hogy a kijelölt helyeken gyülekezve, résztvegyenek a felvonuláson. Száz és százezer dolgozó tüntetett a béke mellett, a béke hatalmas bástyája, a Szovjetunió mellett.

„Üdv Sztálinnak!”, „Éljen a Szovjetunió a béke bástyájá!”, „Éljen a Román Munkáspárt!”, — kiáltották ütemesen a gyülekező dolgozók.

A káprázatos szépséggel kisdíszített Victoria-téren felállított díszemelvényen reggel kilenc óra tájban jelentek meg a Román Munkáspárt központi vezetősége, a Nagy Nemzetgyűlés elnöki tanácsa, a kormány, a Szovjetunió és a népi demokratikus kormányküldöttségek tagjai, valamint a főváros legjobb dolgozói, a bukaresti üzemek élmunkásai.

A hatalmas seregszemle a katonai alakulatok díszfelvonulásával kezdődött. Végeláthatatlan sorokban vonultak el az emelvény előtt népköztársaságunk hadseregének katonái, a béke-hadseregének tagjai, a békés építő munka védelmezői.

A díszemelvényen a Román Munkáspárt központi vezetősége, a kormány és a külföldi kormányküldöttségek tagjai fogadták a felvonulókat. A szovjet kormányküldöttség vezetője, V. D. Szokolovszki marsall, tagjai pedig A. I. Lavrentyev külügyminiszterhelyettes és S. I. Kavtaradze, a Szovjetunió nagykövete, a magyar kormányküldöttséget Rákosi Mátyás elvtárs, a Magyar Dolgozók Pártja főtitkára vezette. A kormányküldöttség tagjai Darvas József közoktatásiügyi miniszter, Uszta Gyula vezérőrnagy és Strobl Pálné élmunkás. Ott voltak a lengyel kormányküldöttség tagjai, élükön Chelehovszki Hilary elvtárral, a Lengyel Köztársaság minisztertanácsának helyettes elnökével. A delegáció tagjai: dr. Skrzyszewski

Sztálin elvtárs távirata hazánk felszabadulásának 6. évfordulója alkalmából

A ROMÁN NÉPKÖZTARSASÁG MINISZTERTANÁCSA
ELNÖKÉNEK, GROZA PÉTER URNAK,
BUKAREST

A szovjet kormány és a magam nevében kérem elnök ur, a Román Népköztársaság kormányával együtt, fogadja szerencselátogatásaimat Románia felszabadulásának hatodik évfordulója alkalmából és baráti jókívánságaimat a román népnek újabb sikerek elérésére.

J. SZTALIN

Brassó dolgozói kérése teljesült: A Nagy Nemzetgyűlés Elnöki Tanácsának dekrétuma Brassó nevének Sztálin-városra való változtatásáról

BUKAREST. — Brassó város dolgozói a Román Munkáspárt Központi Vezetőségéhez és a Román Népköztársaság kormányához intézett levélben kérték, hogy a város dolgozói egyöntetű kívánságának eleget téve, járuljon hozzá, hogy a város nevét dolgozó népünk szeretett barátjának, tanítómesterünknek és felszabadítóinknak nevével, Sztálin elvtársról nevezzék el.

A RMP KV és a kormány válaszában közölte: úgy határozott, hogy támogatja Brassó dolgozóinak kérelmét a Nagy Nemzetgyűlés Elnöki Tanácsánál avégett, hogy a várost Sztálin elvtársról nevezzék el.

Ennek nyomán a Nagy Nemzetgyűlés Elnöki Tanácsának Elnöksége az alábbi dekrétumot adta ki:

A jelen dekrétum közzétételétől kezdve Brassó városa Sztálin városa nevet fogja viselni, a dolgozó emberiség nagy géniuszának, a szovjet nép vezetőjének, népünk felszabadítójának és szeretett barátjának, Joszif Visszarjonovics Sztálinnak tiszteletére.

Bukarest, 1950 augusztus 22.

C. I. PARHON
MARIN FLOREA IONESCU

A felvonulók élén azok a dolgozók haladtak, akik 1944-ben fegyverrel a kezükben, partizán-alakulatokban harcoltak, a Párt vezetésével népük szabadságáért. A felvonulók hatalmas táblákat hoztak magukkal, a munkásosztály klasszikusainak arcképeit, a Román Munkáspárt vezetősége tagjainak arcképeit, és jelszavak táblákat, melyek a Szovjetuniót, a felszabadító Szovjet Hadsereget éltették.

A hazafias gárda, a partizánok felvonulása után a pionirok következtek. Tíz és tizezer vörös nyakkendős, mosolygós arcú gyermek vonult el az emelvény előtt. Dolgozók gyermekei, akik hazánkban, a Román Népköztársaságban boldog, szabad életet élnek. A pionirok felvonulását dobok pergése és trombiták harsogása kísérte. A pionirok a gyermekek nagy barátja, Sztálin elvtárs arcképét vitték az élen.

A pionirok felvonulása után következtek az üzemi dolgozók. Az üzemi dolgozók felvonulását az „Augusztus 23”-üzem munkásainak hatalmas tömege nyitotta meg. A tér szüntelenül visszahangozta a felvonulók ütemes kiáltását. Éltették Sztálin elvtársat, éltették a Román Munkáspárt Központi Vezetősége tagjait, éltették a békét. Ütemes jelszavak kiabálásával bélyegezték meg a felvonulók az imperialistákat, a koreai beavatkozókat, akik a népek békéje ellen törnek.

Az „Augusztus 23”-üzem dolgozóit a vasutasok követték, majd az ilfovmegei dolgozó parasztközüldöttségek következtek. A parasztközüldöttségek élén az állami gazdaságok dolgozói haladtak, majd a kollektív gazdaságok dolgozói következtek. Ezután a „Vasile Roaita” mezőgazdasági gépgyár dolgozói jöttek, majd sorban utának órákon át hompolgáltak a téren a különböző fővárosi üzemi dolgozók, akik a termelési terv teljesítésével harcolnak a béke megszilárdításáért a szocializmus felépítéséért hazánkban. A felvonulás a késő délutáni órákban ért véget.

Órákon keresztül tartott a katonai díszszemle. A hadsereg alakulatait aztán a tüntető dolgozók végeláthatatlan sora kö-

